

De Verborgen Geschiedenis van Vers Veertig - Nummer Zevenentwintig

Ezechiël Nummer Acht

Jeff Pippenger

2026-08-17

Er zijn ‘dertien’ verwijzingen naar data in het boek Ezechiël; zes hebben betrekking op Jeruzalem, zes op Egypte en één op Tyrus. Al deze verwijzingen staan binnen de context van opstandigheid, die door het getal ‘dertien’ wordt gesymboliseerd. In het jaar nadat Ezechiëls vrouw door een beroerte was gestorven, wat het begin van de derde belegering markeerde, kreeg Ezechiël het bevel tegen Egypte te spreken en aan te kondigen dat het veertig jaar woest zou zijn.

En Ik zal het land Egypte verwoest maken te midden van de landen die verwoest zijn, en haar steden zullen te midden van de steden die in puin liggen, veertig jaar verwoest zijn; en Ik zal de Egyptenaren onder de volken verstrooien en hen over de landen verspreiden. Doch zo zegt de Heere HEERE: Aan het einde van veertig jaar zal Ik de Egyptenaren verzamelen uit de volken waarheen zij verstrooid waren. En Ik zal de gevangenschap van Egypte wenden en hen doen terugkeren naar het land Pathros, naar het land van hun woonplaats; en zij zullen daar een gering koninkrijk zijn. Ezechiël 29:12–14.

Het beleg begon in 588 v.Chr., en een jaar later, in 587 v.Chr., werd Ezechiël bevolen te spreken. In vers ‘zeventien’ wordt 571 v.Chr. aangeduid als het jaar waarin Egypte aan Babylon gegeven zal worden wegens verleende diensten. Bijbelse chronologen wijzen 567 v.Chr. tot 527 v.Chr. aan als de periode van veertig jaar die in de verzen wordt genoemd, en vanaf de eerste boodschap van oordeel die in 587 v.Chr. werd verkondigd tot de uitspraak in vers zeventien in 571 v.Chr. dat de Heere Egypte in de hand van Nebukadnezar had gegeven, vinden wij een periode van ‘zeventien jaar’.

Het leger van Nebukadnezar voerde een lange, zware veldtocht tegen Tyrus (de belegering duurde ongeveer 13 jaar, ruwweg 586–573 v.Chr.). De soldaten werkten buitengewoon hard (iedere hoofd werd kaal en iedere schouder werd open geschuurd door het dragen van lasten), en toch ontvingen zij geen noemenswaardig loon of buit van Tyrus zelf. Vanwege deze onvruchtbare inspanning besloot God Egypte aan Nebukadnezar te geven als vergoeding („loon”) voor het werk dat zijn leger tegen Tyrus had verricht.

En blijft in hetzelfde huis, etende en drinkende wat zij u geven; want de arbeider is zijn loon waardig. Gaat niet van huis tot huis. Lukas 10:7.

Nebukadnezar nam daarom eerst Tyrus in, en na het beleg van dertien jaar werd hem Egypte gegeven. Voordat hij Tyrus innam, nam hij in 586 v.Chr. Jeruzalem in; vervolgens volbracht hij een beleg van dertien jaar tegen Tyrus, en daarna Egypte. Jeruzalem werd in 586 v.Chr. ingenomen, en het beleg van Tyrus begon in 586 v.Chr. en duurde tot 573 v.Chr. Het getal dertien wordt met de Verenigde Staten geassocieerd.

Zuster White laat ons weten dat Jeruzalem in het boek Ezechiël de Laodiceaanse Kerk der Zevende-dags Adventisten vertegenwoordigt, en dat Nebukadnezar, de koning van het noorden, in de laatste dagen de pauselijke macht vertegenwoordigt. In de historische illustratie van hoofdstuk negenentwintig verovert de eindtijdse rovers van uw volk, die het pauselijke Rome vertegenwoordigen, drie entiteiten in het hoofdstuk. Eerst neemt hij Jeruzalem in, vervolgens Tyrus en ten slotte Egypte.

Het oordeel begint bij het huis van God, en de hoorn van het protestantisme in de Verenigde Staten wordt het eerst overwonnen, voorafgaand aan de zondagswet. De hoorn van het afvallige protestantisme in de Verenigde Staten omvat de Laodiceaanse Zevende-dags Adventkerk, die het „vroegere” verbondsvolk vertegenwoordigt dat wordt voorbijgegaan, zoals het oude Israël in het jaar 34 en de protestanten in 1844. Het voorbijgaan aan dat vroegere verbondsvolk van God in 34 en 1844 wordt beide weergegeven in de profetische geschiedenis van de drieëntwintighonderdjarige profetie van Daniël 8:14. Het oordeel begint bij het huis van God, en de hoorn van het protestantisme wordt geoordeeld voorafgaand aan de hoorn van het republicanisme.

Want de tijd is gekomen dat het oordeel moet beginnen bij het huis van God; en indien het eerst bij ons begint, wat zal dan het einde zijn van hen die het evangelie van God niet gehoorzamen? 1 Petrus 4:17.

De eerste vermelding van het oordeel over Egypte bevindt zich in het eerste vers van hoofdstuk negenentwintig, en de laatste datum die door Ezechiël in verband met Egypte wordt genoemd, staat in vers ‘zeventien’ van hetzelfde hoofdstuk. Het hoofdstuk maakt duidelijk dat het moderne Rome eerst de hoorn van het protestantisme overwint en daarna Tyrus, dat de hoorn van het republicanisme voorstelt, welke bij de spoedig komende zondagswet wordt overwonnen. Wanneer Tyrus (de Verenigde Staten) door Nebukadnezar bij de zondagswet wordt veroverd, wordt ook Egypte in zijn handen gegeven. Op dat moment wordt de dodelijke wond van het pausdom genezen. Niet alleen wordt dan de dodelijke wond van het pausdom genezen, maar Ezechiël deelt ons mee dat dit plaatsvindt gedurende de periode van de late regen.

Te dien dage zal Ik de hoorn van het huis Israëls doen uitspruiten, en Ik zal u de opening desmonds geven in hun midden; en zij zullen weten dat Ik de HEERE ben. Ezechiël 29:21.

Jakob en Israël

Jesaja maakt duidelijk dat Israël uitloopt, bloeit en de hele aarde met vrucht vervult. Het is de regen die de drie fasen van uitlopen, bloeien en vrucht dragen teweegbrengt, en volgens Jesaja komt de late regen wanneer de „ruwe wind” tot bedaren is gebracht. Verder maakt hij duidelijk dat gedurende de periode van uitlopen, bloeien en vrucht dragen de zonden van Jakob verzoend moeten worden, en het Hebreeuwse woord dat met „weggenomen” is vertaald, betekent „verzoend”.

Met mate, wanneer zij uitspruit, zult Gij met haar twisten; Hij houdt Zijn harde wind in op de dag van de oostenwind. Daarom zal hierdoor de ongerechtigheid van Jakob verzoend worden; en dit is al de vrucht, dat zijn zonde wordt weggenomen: wanneer hij alle stenen van het altaar

maakt als kalkstenen die in stukken geslagen zijn, zullen de gewijde palen en de beelden niet overleefd blijven staan. Jesaja 27:8, 9.

Wanneer de vier winden („zijn geweldige wind”) van twist worden ingehouden, begint de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend, en worden de wijzen en de goddelozen binnen het adventisme uiteindelijk gescheiden, en dit alles wordt volbracht op de „dag van de oostenwind”. De tijd van de verzegeling begon met een besprenkeling op 9/11 en eindigt met een volle uitstorting bij de zondagwet, wanneer de aarde dan met vrucht vervuld is. De tijd van de verzegeling is een voortschrijdende loutering en zuivering, overeenkomstig Maleachi drie. Maar in de periode van zeventien jaar die wordt voorgesteld door de begin- en einddata van Ezechiël negenentwintig, vindt de verovering plaats van het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie, zoals voorgesteld door Jeruzalem, een symbool van de hoorn van het protestantisme — de kerk, en Tyrus, een symbool van de hoorn of het republicanisme — de staat. Kort na het einde van de dertienjarige belegering van Tyrus vindt de verovering plaats van het zevende koninkrijk van tien koningen, voorgesteld door Egypte. De drie veroveringen van Jeruzalem, Tyrus en Egypte vinden plaats wanneer „de hoorn van het huis Israëls” uitspruit en een opening van de mond wordt gegeven.

Zowel bij de priester Ezechiël als bij de priester Zacharias eindigt de stomheid bij de zondagwet, wanneer zowel de Verenigde Staten als Bileams ezelin spreken. De Heere geeft het huis van Israël bij de zondagwet de “opening van de mond”. Jacobs zonden zijn dan gezuiverd en zijn naam wordt veranderd in het huis van Israël. De boodschap die zij verkondigen, wordt voorgesteld door de derde getuige van profetische stomheid, vertegenwoordigd door Daniël, aan wie dan de boodschap van Daniël hoofdstuk elf wordt gegeven, die tevens het gezicht van Habakuk is dat dan ‘spreekt en niet liegt’. Ezechiël, Zacharias en Daniël stemmen overeen met de verkondiging van de luide roep van de derde engel, evenals Jeremia in hoofdstuk vijftien, waar hem wordt beloofd dat hij Gods mond zal zijn indien hij zich herstelt van de eerste teleurstelling.

Waarom is mijn pijn bestendig en mijn wond ongeneeslijk, zodat zij weigert geheeld te worden? Zult Gij mij dan geheel zijn als een bedrieglijke beek, als wateren die tekortschieten? Daarom, zo zegt de HEERE: Indien gij terugkeert, dan zal Ik u wederbrengen, en gij zult voor Mijn aangezicht staan; en indien gij het kostelijke afscheidt van het verachtelijke, zult gij zijn als Mijn mond; laten zij tot u terugkeren, maar gij, keer niet tot hen terug. Jeremia 15:18, 19.

Jezus illustreert het einde met het begin, en op 9/11 bracht de besprenging knoppen voort en begon de plant van Jakob te groeien; en uiteindelijk, wanneer de ongerechtigheid van Jakob is weggenomen, zal het huis van Israël spreken. Het uitbotten op 9/11, dat door de regen werd bewerkt, is een voorafbeelding van een uitbotten aan het einde van de verzegelingstijd, wanneer de „hoorn” van het huis van Israël uitspruit, juist waar de horens van het afvallige protestantisme en het republicanisme door Nebukadnezar worden overwonnen.

Op dat punt wordt het onderscheid tussen de valse hoorn van het protestantisme geplaatst tegenover de ware hoorn van het protestantisme, zoals uitgebeeld door de staf van Aäron die uitbloeide, in tegenstelling tot de andere staven van de stammen van Israël. De twee data in hoofdstuk negenentwintig van Ezechiël bepalen de geschiedenis van het opheffen van het vaandel

van de honderd vierenveertigduizend bij de spoedig komende zondagswet.

Het proces van het uitspruiten, bloeien en de aarde met vrucht vervullen begon bij de besprenkeling van de late regen op 9/11, evenals het pinksterseizoen begon toen Christus enkele druppels op Zijn discipelen blies, wat leidde tot Pinksteren, toen de volle uitstorting plaatsvond. Het uitspruiten op 9/11 aan het begin van de loutering van Jakob (de verdringer), hetgeen de verzegelingstijd is, typeerde het uitspruiten van het huis van Israël (de overwinnaar) bij de zondagswet. Het uitspruiten aan het einde markeert een onderscheid tussen het vroegere verbondsvolk en de honderdvierenveertigduizend, evenals de uitstorting van vuur op de berg Karmel een onderscheid maakte tussen de profeet Elia en de profeten van Baäl. Dit onderscheid wordt voorgesteld door een klasse die profetisch beschaamd is wegens een valse boodschap van vrede en veiligheid, en de andere klasse is profetisch verblijd, en zij zullen nimmer beschaamd worden.

De Zes Dadels van Egypte

Ezechiël noemt nog vier andere data die met Egypte verband houden, waarvan twee data het elfde jaar aanduiden en de andere twee data het twaalfde jaar van de gevangenschap aanduiden.

Het Beleg van het Elfde Jaar

En het geschiedde in het elfde jaar, in de eerste maand, op de zevende dag van de maand, dat het woord des HEEREN tot mij kwam, zeggende: Mensenkind, Ik heb de arm van Farao, de koning van Egypte, gebroken; en zie, hij zal niet verbonden worden om genezen te worden, door er een windsel om te leggen om hem te verbinden, om hem sterk te maken het zwaard vast te houden. Ezechiël 30:20, 21.

En het geschiedde in het elfde jaar, in de derde maand, op de eerste dag van de maand, dat het woord des Heren tot mij kwam, zeggende: Mensenkind, spreek tot Farao, de koning van Egypte, en tot zijn menigte: Met wie zijt gij te vergelijken in uw grootheid? Ezechiël 31:1, 2.

In het elfde jaar van de ballingschap worden in hoofdstuk dertig de armen van Egypte en van Farao gebroken, en worden de armen van Babel versterkt. In het elfde jaar wordt in hoofdstuk eenendertig de val van Egypte en haar invloed op de wereld aangeduid.

Het Twaalfde Jaar en de Val van Jeruzalem

De twee data in het twaalfde jaar bevinden zich in Ezechiël tweeëndertig.

En het geschiedde in het twaalfde jaar, in de twaalfde maand, op de eerste dag van de maand, dat het woord des HEEREN tot mij kwam, zeggende: Mensenkind, hef een klaaglied aan over Farao, de koning van Egypte, en zeg tot hem: Gij zijt als een jonge leeuw onder de volken, en gij zijt als een zeemonster in de zeeën; gij kwaamt tevoorschijn met uw stromen, en gij beroerdet de wateren met uw voeten, en gij vertroebeldet hun stromen. Zo zegt de Heere HEERE: Daarom zal Ik Mijn net over u uitspreiden met een vergadering van vele volken; en zij zullen u optrekken in Mijn net. Ezechiël 32:1–3.

Voorts geschiedde het in het twaalfde jaar, op de vijftiende dag van de maand, dat het woord des HEEREN tot mij kwam, zeggende: Mensenkind, weeklaag over de menigte van Egypte, en doe hen nederdalen, ja haar en de dochters der vermaarde volken, naar de onderste delen der aarde, met hen die in de kuil nederdalen. Ezechiël 32:17, 18.

Farao en Zijn Menigte

In de uitspraak over Egypte in hoofdstuk eenendertig luiden de slotverzen:

Ik deed de volken beven bij het geluid van zijn val, toen Ik hem neerwierp in de hel met hen die in de kuil nederdalen; en alle bomen van Eden, de uitgelezen en beste van de Libanon, allen die water drinken, zullen vertroost worden in de onderste delen der aarde. Ook zij daalden met hem neer in de hel, tot hen die met het zwaard verslagen zijn; en zij die zijn arm waren, die in zijn schaduw woonden te midden van de heidenvolken. Met wie zijt gij aldus gelijk in heerlijkheid en in grootheid onder de bomen van Eden? Toch zult gij met de bomen van Eden worden neergevoerd naar de onderste delen der aarde; gij zult liggen te midden van de onbesnedenen, met hen die door het zwaard verslagen zijn. Dit is Farao en heel zijn menigte, spreekt de Heere HEERE. Ezechiël 31:16–18.

In de profetie over Egypte in hoofdstuk tweeëndertig herhalen en breiden de slotverzen hoofdstuk eenendertig uit, en zij bevatten een parallelle slotverklaring.

Want Ik heb Mijn schrik doen uitgaan in het land der levenden; en hij zal te midden van de onbesnedenen gelegd worden, bij hen die met het zwaard verslagen zijn, namelijk Farao en heel zijn menigte, spreekt de Heere HEERE. Ezechiël 32:32.

De zeventien jaren van Hoofdstuk Negenentwintig

De data die gelegen zijn in de periode van zeventien jaar die in hoofdstuk negenentwintig wordt weergegeven, duiden op Nebukadnezars verovering van Egypte en op een periode van veertig jaar van verwoesting over Egypte. Veertig stelt een woestijn voor, als type van de duizend jaar waarin de aarde woest ligt.

Ik zag de aarde, en zie, zij was woest en ledig; en de hemel, en zijn licht was er niet. Ik zag de bergen, en zie, zij beefden, en al de heuvelen wankelden heen en weer. Ik zag, en zie, er was geen mens, en al de vogels des hemels waren gevluht. Ik zag, en zie, het vruchtbare land was een woestijn, en al zijn steden waren afgebroken voor het aangezicht des Heren en door de gloed van Zijn toorn. Want zo heeft de HEERE gesproken: Het gehele land zal verwoest worden; toch zal Ik er geen voleinding van maken. Jeremia 4:23–27.

Aan het einde van de veertig jaren van de verwoesting van Egypte in Ezechiël negenentwintig wordt de uiteindelijke opstanding van de goddelozen en hun definitieve vernietiging uiteengezet.

Vrees, en de kuil, en de strik, zijn over u, o inwoner der aarde. En het zal geschieden, dat hij die vlucht voor het gedruis der vrees, in de kuil zal vallen; en hij die opklimt uit het midden van de kuil, in de strik gevangen zal worden; want de sluizen in de hoogte zijn geopend, en de grondvesten der aarde beven. De aarde wordt geheel verbroken, de aarde wordt volkomen

ontbonden, de aarde wankelt ten zeerste. De aarde zal heen en weer slingeren als een dronkaard, en bewogen worden als een hut; en haar overtreding zal zwaar op haar drukken; en zij zal vallen, en niet weder opstaan. En het zal geschieden te dien dage, dat de Heere bezoeking zal doen over het heir der hoogten in den hoge, en over de koningen der aarde op de aarde. En zij zullen tezamen vergaderd worden, gelijk gevangenen vergaderd worden in de kuil, en opgesloten worden in de gevangenis, en na vele dagen zullen zij bezocht worden. Jesaja 24:17–22.

De boodschap van Ezechiël, die wordt samengebracht door de zes data die met Egypte verbonden zijn, duidt op de uiteindelijke vernietiging van de aardse drakenmacht, die begint bij de spoedig komende zondagswet en voortduurt tot aan de definitieve vernietiging van de goddeloze Egyptenaren aan het einde van het millennium.

In het profetische getuigenis komen het beest en de valse profeet aan hun einde in de poel van vuur, die de wederkomst van Christus voorstelt, maar de vernietiging van de draakmacht in de poel van vuur vindt plaats aan het einde van het millennium.

En het beest werd gegrepen, en met hem de valse profeet, die in zijn tegenwoordigheid wonderen had gedaan, waarmee hij hen verleidde die het merkteken van het beest hadden ontvangen, en hen die zijn beeld aanbadten. Deze beiden werden levend geworpen in een poel van vuur, brandende van zwavel. En de overigen werden gedood met het zwaard van Hem die op het paard zat, welk zwaard uit zijn mond voortkwam; en al de vogels werden verzadigd met hun vlees. Openbaring 19:20, 21.

Het beest en de valse profeet komen profetisch ten einde bij de tweede komst van Christus, maar de draak ontmoet zijn einde duizend jaar later bij de derde komst van Christus.

En ik zag een engel uit de hemel neerdalen, met de sleutel van de afgrond en een grote keten in zijn hand. En hij greep de draak, de oude slang, die de duivel en de satan is, en bond hem voor duizend jaren, en wierp hem in de afgrond, en sloot hem daarin op, en verzegelde die boven hem, opdat hij de volken niet meer zou verleiden, totdat de duizend jaren voleindigd zouden zijn; en daarna moet hij voor een korte tijd worden losgelaten. Openbaring 20:1–3.

Het elfde en twaalfde jaar

De periode van ‘zeventien’ jaar die in de twee data van Ezechiël negenentwintig wordt uiteengezet, begon in het tiende jaar van de gevangenschap en eindigde in het zevenentwintigste jaar. De boodschappen van hoofdstuk dertig en eenendertig werden gegeven in het elfde jaar, en de twee data die in hoofdstuk tweeëndertig worden vermeld, werden gegeven in het twaalfde jaar van de gevangenschap. De periode van zeventien jaar die in het tiende jaar begon, ongeveer bij het begin van de belegering van Jeruzalem, werd gevolgd door de twee Egyptische boodschappen van het elfde jaar, zoals uiteengezet in hoofdstuk dertig en eenendertig. Samen vertegenwoordigen de twee boodschappen van het elfde jaar een boodschap vlak vóór de zondagswet. De andere twee Egyptische boodschappen van het twaalfde jaar vonden plaats ten tijde van, of kort na, de verwoesting van Jeruzalem in 586/585 v.Chr.

De boodschap van de komst van Christus wordt verkondigd als onderdeel van de Middernachtsroep-boodschap, die bij de zondagswet overgaat in de luide roep-boodschap. Twee boodschappen van Egypte worden vóór de zondagswet verkondigd en twee boodschappen van Egypte worden op of kort na de zondagswet verkondigd. De verdubbeling van de boodschappen die in hetzelfde jaar worden gegeven, tijdens de belegering die uitloopt op de verwoesting van Jeruzalem, en de andere twee boodschappen bij de zondagswet, zijn een voorafbeelding van de boodschap van de tweede engel, waarin er altijd een verdubbeling is.

Een tweede boodschap wordt altijd gevolgd door de derde boodschap.

“Met pen en stem moeten wij de verkondiging doen weerklinken, waarbij wij hun volgorde tonen, evenals de toepassing van de profetieën die ons brengen tot de boodschap van de derde engel. Er kan geen derde zijn zonder de eerste en de tweede. Deze boodschappen moeten wij aan de wereld geven in publicaties, in voordrachten, waarbij wij in de lijn van de profetische geschiedenis de dingen tonen die geweest zijn en de dingen die zullen zijn.” Selected Messages, boek 2, 104, 105.

Bij de derde boodschap wordt de deur van de genadetijd gesloten. Voor de Verenigde Staten sluit de genadetijd bij de zondagswet, en voor de wereld sluit de genadetijd wanneer Michaël opstaat. Beide gesloten deuren vertegenwoordigen een derde boodschap die altijd wordt voorafgegaan door de tweede boodschap, die altijd een tweevoudige boodschap is.

De bekrachtiging van de tweede engel wordt voltrokken wanneer deze wordt vergezeld door de boodschap van de Middernachtsroep. De twee boodschappen die over de mensheid worden uitgesproken, zoals voorgesteld door Ezechiëls uitspraken over Egypte in hoofdstuk dertig en eenendertig, duiden aan wanneer de boodschap van de Middernachtsroep zich voegt bij de tweede engel, en de twee boodschappen van hoofdstuk tweeëndertig duiden op de bekrachtiging van de derde engel in de luide roep.

Ezechiëls wielen van het complexe samenspel van menselijke gebeurtenissen duiden de laatste waarschuwing voor de mensheid aan, namelijk de waarschuwing van de derde engel, en de derde engel bestaat uit de waarschuwingen van de eerste en de tweede engel. De Middernachtsroep vóór de zondagswet en de luide roep na de zondagswet worden weergegeven door Ezechiëls vier data, die vallen binnen de ‘zeventien’ jaren van de alfa- en omegadata van hoofdstuk negenentwintig, welke overeenkomen met de verborgen geschiedenis van Daniël elf vers veertig, zoals weergegeven in de verzen elf tot en met zestien van hetzelfde hoofdstuk.

In Daniël hoofdstuk tien wordt Daniël, evenals Ezechiël, met stomheid geslagen. Daniëls stomheid wordt teweegebracht te midden van drie aanrakingen; de eerste en de derde aanraking kwamen van de engel Gabriël en de middelste aanraking was de aanraking van Christus. Daniël bevindt zich, evenals Petrus tussen Caesarea-Filippi en het kruis, in het midden. In het midden zag Petrus de verheerlijkte Christus, evenals Daniël in hoofdstuk tien. De middelste van de drie engelen is de tweede boodschap, die een combinatie van twee boodschappen is.

5e dag van de 4e maand & 1844

In Ezechiël hoofdstuk één, verzen één en twee, bevindt Ezechiël zich op de vijfde dag van de vierde maand, hetgeen overeenkomt met het midden van de beweging van de zevende maand in 1844. Ezechiël bevindt zich halverwege tussen 19 april en 22 oktober 1844, evenals Samuel Snow, de boodschapper van de Middernachtsroep in 1844, toen hij in Boston zijn eerste heldere inzicht in de boodschap presenteerde, 93 dagen na 19 april en 93 dagen vóórdát de deur op 22 oktober 1844 werd gesloten. Samuel Snow was op 21 juli 1844 in Boston, halverwege de beweging van de zevende maand, zich er niet van bewust dat hij profetisch samen met Petrus stond op de Berg der Verheerlijking, met Ezechiël in het dertigste jaar van de zeventiende Jubelcyclus en bij Daniëls tweede aanraking tijdens het spiegelgezicht van hoofdstuk tien. 2026 vertegenwoordigt het zevenenveertigste jaar van de zeventigste Jubelcyclus, die in 2028 eindigt.

Tyrus

Voordat wij terugkeren naar de datering van Ezechiëls zes verwijzingen naar Jeruzalem, dienen wij eerst de ene datum vast te stellen die tegen Tyrus werd afgekondigd.

En het geschiedde in het elfde jaar, op de eerste dag van de maand, dat het woord des HEEREN tot mij kwam, zeggende: Mensenkind, omdat Tyrus tegen Jeruzalem heeft gezegd: Ha! zij is gebroken, de poorten der volken; zij is naar mij toegekeerd; ik zal vervuld worden, nu zij verwoest is. Daarom, zo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik zál tegen u zijn, o Tyrus, en Ik zal vele volken tegen u doen optrekken, zoals de zee haar golven doet opkomen. En zij zullen de muren van Tyrus verwoesten en haar torens afbreken; ook zal Ik haar stof van haar afschrappen en haar maken als een kale rots. Zij zal een plaats zijn tot het uitspreiden van netten midden in de zee; want Ik heb het gesproken, spreekt de Heere HEERE; en zij zal de volken tot buit worden. En haar dochters die op het veld zijn, zullen door het zwaard gedood worden; en zij zullen weten dat Ik de HEERE ben. Want zo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik zal Nebukadrezar, de koning van Babel, een koning der koningen, uit het noorden over Tyrus doen komen, met paarden en met wagens, en met ruiters, en met krijgsbenden, en veel volk.

Hij zal uw dochters op het veld met het zwaard doden; hij zal een belegeringswal tegen u opwerpen, een dam tegen u aanleggen en het schild tegen u opheffen. Hij zal stormwerktuigen tegen uw muren opstellen, en met zijn bijlen zal hij uw torens neerhalen. Vanwege de menigte van zijn paarden zal hun stof u bedekken; uw muren zullen beven van het gedruis van de ruiters, van de wielen en van de strijdagens, wanneer hij uw poorten binnentrekt, zoals men een stad binnengaat waarin een bres is geslagen. Met de hoeven van zijn paarden zal hij al uw straten vertrappen; uw volk zal hij met het zwaard doden, en uw sterke zuilen zullen ter aarde storten. Zij zullen uw rijkdommen buitmaken en uw handelswaren roven; zij zullen uw muren afbreken en uw fraaie huizen verwoesten; en zij zullen uw stenen, uw hout en uw stof in het midden van het water werpen. En Ik zal het geluid van uw liederen doen ophouden, en de klank van uw harpen zal niet meer gehoord worden. En Ik zal u maken als een kale rots; gij zult een plaats zijn om netten op uit te spreiden; gij zult niet meer herbouwd worden; want Ik, de HEERE, heb het gesproken, spreekt de Heere HEERE.

Zo zegt de Heere HEERE tot Tyrus: Zullen de eilanden niet beven bij het gedruis van uw val, wanneer de gewonden jammeren, wanneer in uw midden een slachting wordt aangericht? Dan

zullen alle vorsten der zee van hun tronen afdalen, hun mantels afleggen en hun geborduurde klederen uittrekken; zij zullen zich met siddering bekleden, zij zullen op de grond neerzitten en te allen tijde beven en over u ontzet zijn. En zij zullen een klaaglied over u aanheffen en tot u zeggen: Hoe zijt gij verwoest, gij die bewoond waart door zeevarenden, gij vermaarde stad, die sterk waart in de zee, gij en uw inwoners, die hun schrik oplegden aan allen die haar bewoonden! Nu zullen de eilanden beven op de dag van uw val; ja, de eilanden die in de zee zijn, zullen ontzet zijn over uw ondergang. Want zo zegt de Heere HEERE: Wanneer Ik u zal maken tot een verwoeste stad, gelijk de steden die niet bewoond worden; wanneer Ik de watervloed over u zal doen opkomen en de grote wateren u zullen bedekken; wanneer Ik u zal doen neerdalen met hen die in de kuil nederdalen, tot het volk van de oude tijd, en u zal zetten in de onderste plaatsen der aarde, in de van oudsher verwoeste oorden, met hen die in de kuil nederdalen, opdat gij niet meer bewoond zult worden; en Ik heerlijkheid zal geven in het land der levenden; dan zal Ik u tot een verschrikking maken, en gij zult er niet meer zijn; hoewel naar u gezocht zal worden, zult gij toch nooit meer gevonden worden, spreekt de Heere HEERE. Ezechiël 26:1–21.

De boodschap over Tyrus werd verkondigd in het jaar waarin Jeruzalem werd verwoest, en zij vertegenwoordigt de omverwerping van het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie bij de spoedig komende zondagswet. Bij de zondagswet verheugen de Verenigde Staten (Tyrus) zich profetisch, omdat zij Jeruzalem hebben omvergeworpen, dat Zuster White aanduidt als de Laodiceaanse Kerk der Zevende-dags Adventisten, die Ezechiël de “poorten van de volken” noemt. Tyrus geeft aan dat Jeruzalem in de verleden tijd de poorten van de volken “was”. Een “poort” is profetisch een kerk.

En hij vreesde en zei: Hoe ontzagwekkend is deze plaats! Dit is niet anders dan het huis van God, en dit is de poort van de hemel. En Jakob stond vroeg in de morgen op, en nam de steen die hij tot zijn hoofdkussen had gelegd, en zette die op als een gedenksteen, en goot olie op de top ervan. En hij noemde de naam van die plaats Bethel; maar de naam van die stad was aanvankelijk Luz genoemd. Genesis 28:17–19.

Het woord „Bethel” betekent huis van God, en Tyrus verheugt zich dat het de Laodiceaanse Zevende-dags Adventkerk ertoe heeft gedwongen de handhaving van de aanbidding van de zon te aanvaarden. Maar ondanks de misplaatste viering van hen die de aanbidding van de zon handhaven, verklaart God door Ezechiël dat: „Ik ben tegen u, o Tyrus, en Ik zal vele volken tegen u doen optrekken, zoals de zee haar golven doet opkomen. En zij zullen de muren van Tyrus verwoesten en haar torens neerhalen.”

De „muren van Tyrus” vertegenwoordigen de bescherming van Tyrus. Een „muur” is het symbool van de Tien Geboden.

„De profeet beschrijft hier een volk dat, in een tijd van algemene afval van waarheid en gerechtigheid, tracht de beginselen te herstellen die het fundament vormen van het koninkrijk Gods. Zij zijn herstellende van een bres die in Gods wet is geslagen—de muur die Hij rondom Zijn uitverkorenen heeft geplaatst tot hun bescherming, en aan welks voorschriften van gerechtigheid, waarheid en reinheid gehoorzaamheid hun voortdurende waarborg zal zijn.”

Gods wet is een muur van bescherming, maar muren in het meervoud vertegenwoordigen de twee beginselen die Tyrus, een symbool van de republikeinse hoorn van de Verenigde Staten, ‘beschermden’ en haar voorspoed en succes voortbrachten.

“‘En het had twee horens als van een lam.’ De lamachtige horens duiden op jeugd, onschuld en zachtmoedigheid, en stellen op passende wijze het karakter van de Verenigde Staten voor, toen zij in 1798 aan de profeet werden getoond als ‘opkomend’. Onder de christelijke ballingen die eerst naar Amerika vluchtten en daar een toevlucht zochten tegen koninklijke onderdrukking en priesterlijke onverdraagzaamheid, waren velen die vastbesloten waren een regering te vestigen op de brede grondslag van burgerlijke en godsdienstige vrijheid. Hun opvattingen vonden hun neerslag in de Onafhankelijkheidsverklaring, die de grote waarheid uiteenzet dat ‘alle mensen gelijk geschapen zijn’ en begiftigd met het onvervreemdbare recht op ‘leven, vrijheid en het nastreven van geluk’. En de Grondwet waarborgt het volk het recht op zelfbestuur, door te bepalen dat vertegenwoordigers die door de volksstem zijn gekozen, de wetten zullen uitvaardigen en uitvoeren. Vrijheid van godsdienstig geloof werd eveneens verleend, waarbij ieder mens werd toegestaan God te aanbidden overeenkomstig de ingeving van zijn geweten. Republicanisme en protestantisme werden de grondbeginselen van de natie. Deze beginselen zijn het geheim van haar kracht en welvaart. De onderdrukten en vertrapten in heel de christenheid hebben zich met belangstelling en hoop tot dit land gewend. Miljoenen hebben zijn kusten gezocht, en de Verenigde Staten hebben zich verheven tot een plaats onder de machtigste naties der aarde. ...”

„De lamachtige horens en de draakstem van het symbool wijzen op een treffende tegenstrijdigheid tussen de belijdenissen en de praktijk van de aldus voorgestelde natie. Het ‘spreken’ van de natie is het handelen van haar wetgevende en rechterlijke autoriteiten. Door zulk handelen zal zij de liberale en vreedzame beginselen, die zij als grondslag van haar beleid heeft voorgesteld, logenstraffen. De voorspelling dat zij ‘als een draak’ zal spreken en ‘al de macht van het eerste beest’ zal uitoefenen, voorzegt duidelijk een ontwikkeling van de geest van onverdraagzaamheid en vervolging die zich openbaarde bij de naties die door de draak en het panterachtige beest werden voorgesteld. En de uitspraak dat het beest met twee horens ‘maakt dat de aarde en die daarop wonen het eerste beest aanbidden’ duidt erop dat het gezag van deze natie zal worden aangewend om een bepaalde naleving af te dwingen die een daad van hulde aan het pausdom zal zijn.

„Een dergelijke handeling zou rechtstreeks in strijd zijn met de beginselen van deze regering, met de geest van haar vrije instellingen, met de uitdrukkelijke en plechtige verklaringen van de Onafhankelijkheidsverklaring en met de Grondwet. De stichters van de natie hebben er wijs aan gedaan zich te hoeden voor het gebruik van wereldlijke macht door de kerk, met haar onvermijdelijke gevolg — onverdraagzaamheid en vervolging. De Grondwet bepaalt dat ‘het Congres geen wet zal maken betreffende de instelling van een godsdienst, of die de vrije uitoefening daarvan verbiedt,’ en dat ‘geen godsdienstige toets ooit vereist zal worden als kwalificatie voor enig ambt of openbaar vertrouwen onder de Verenigde Staten.’ Alleen door flagrante schending van deze waarborgen voor de vrijheid van de natie kan enige godsdienstige

naleving door burgerlijk gezag worden afgedwongen. Maar de inconsequentie van zulk handelen is niet groter dan in het symbool wordt voorgesteld. Het is het beest met lamachtige horens — in belijdenis zuiver, zachtmoedig en onschadelijk — dat spreekt als een draak.” *The Great Controversy*, 441, 442.

Het fundament van de Verenigde Staten wordt vertegenwoordigd door de Onafhankelijkheidsverklaring en de Grondwet, die respectievelijk het protestantisme en het republicanisme vertegenwoordigen. De „muren” van bescherming en voorspoed zijn het republicanisme en het protestantisme, en bij de zondagswet worden de beginselen van zowel de Onafhankelijkheidsverklaring als de Grondwet omvergeworpen, want Nebukadnezar „zal belegeringswerktuigen tegen uw muren opstellen, en met zijn bijlen zal hij uw torens neerhalen.”

Bij de zondagswet worden alle „torens” neergehaald, en een toren is een symbool van een kerk waarvan de fundamentele filosofie wordt voorgesteld door de poging van de mens om zichzelf te redden. Sprekend over Nimrod, de grote opstandeling, en zijn toren, wordt ons in *Prophets and Kings* meegedeeld: „Toen de toren gedeeltelijk voltooid was, werd een deel ervan gebruikt als woonplaats voor de bouwers; andere vertrekken, prachtig ingericht en versierd, werden gewijd aan hun afgoden. Het volk verheugde zich in hun succes, prees de goden van zilver en goud, en stelde zich op tegen de Heerser van hemel en aarde.” Bij de zondagswet verheugt Tyrus zich dat Jeruzalem ten val is gebracht, maar op nationale afval volgt nationale ondergang, en de koning van het noorden zal dan de muren en torens van de Verenigde Staten neerhalen.

In het volgende artikel zullen wij beginnen met de behandeling van de zes data van Jeruzalem in Ezechiël.